

**TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL**  
**KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND**

**1. Het verloop van de procedure**

Per e-mailbericht d.d. 22 september 2025 is de heer R. Providence, hierna 'de speler', door de aanklager betaald voetbal, hierna 'de aanklager', ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd ADO Den Haag – Almere City FC van 19 september 2025 schuldig heeft gemaakt aan het trappen van een tegenspeler en/of het slaan van een tegenspeler.

De aanklager heeft met voornoemd e-mailbericht via Almere City FC aan de speler een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat, gelet op de aard en de ernst van het strafbare feit en rekening houdend met zijn blanco strafkaart, de speler met ingang van 22 september 2025 wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van zijn club 4 (vier) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 jaar.

Het door de aanklager aangeboden schikkingsvoorstel is door Almere City FC, namens de speler, niet geaccepteerd met als gevolg dat de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna 'de tuchtcommissie', is voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 25 september 2025. Zij heeft bij die gelegenheid de speler gehoord, bijgestaan door de heer mr. W van Zetten, gemachtigde, de heer C. Dekker, technisch manager en de heer J. Meeder, de teammanager van het eerste elftal, beiden werkzaam bij Almere City FC.

Bij de mondelinge behandeling is kennisgenomen van de tv-beelden van ESPN.

**2. Standpunt en vordering van de aanklager**

De speler wordt verweten dat hij tijdens bovengenoemde wedstrijd een tegenstander heeft getrapt en/of geslagen. Een gewelddadige handeling is strafbaar wanneer een speler buitensporige inzet of geweld gebruikt buiten een duel om, ongeacht of er contact is.

Op de tv-beelden is het incident volgens de aanklager moeilijk zichtbaar, maar de 4e official verklaart dat de speler zich losrukte toen de tegenspeler hem vast had gepakt en de tegenstander een harde trap gaf. De tegenstander bevestigt dat hij een tik kreeg en werd geschopt. De speler erkent zelf dat hij uit frustratie reageerde en de tegenstander raakte. Er was geen duel om de bal en de actie was opzettelijk. De aanklager beschouwt dit als een gewelddadige handeling die niets met voetbal te maken heeft. De rode kaart was volgens de aanklager dus terecht.

Op basis van het bovenstaande is de aanklager van mening dat het aan de speler ten laste gelegde in zijn geheel bewezen kan worden verklaard.

***Strafmaat***

Er werd een schikkingsvoorstel gedaan van 4 (vier) wedstrijden uitsluiting, waarvan 1 (één) voorwaardelijk. Omdat dit voorstel is geweigerd, wordt nu bij de tuchtcommissie een straf van 4 (vier) wedstrijden onvoorwaardelijk geëist. Er zijn geen verzachtende omstandigheden of recidive en het beleid schrijft voor dat bij weigering van het schikkingsvoorstel de voorwaardelijke straf vervalt.

### **3. Verklaring van en namens de speler**

De speler verzoekt primair vrijspraak voor het ten laste gelegde onderdeel inzake het slaan van de tegenstander. Ten aanzien van het trappen van de tegenstander erkent de speler de gedraging, maar voert hij een strafmaatverweer.

#### *Het slaan van de tegenstander*

De speler stelt dat uit de tv-beelden niet blijkt dat hij de tegenstander heeft geslagen. In het dossier wordt enkel gesproken over een losrukbeweging, hetgeen volgens de speler wezenlijk verschilt van slaan. Hij bevestigt dat hij zich heeft losgerukt nadat hij door de tegenstander werd vastgepakt. Gelet op het ontbreken van overtuigend bewijs verzoekt hij vrijspraak op dit punt.

#### *Het trappen van de tegenstander*

De speler erkent het trappen van de tegenstander. Hij voert aan dat zijn handelen een impulsieve reactie was op het vasthouden door de tegenstander, zonder dat hierbij sprake was van voorbedachte rade. De intensiteit van de trap was volgens hem beperkt, mede gezien het feit dat de tegenstander het spel kon voortzetten.

De speler wijst tot slot op jurisprudentie van de tuchtcommissie waaruit blijkt dat voor gewelddadige handelingen niet eerder een onvoorwaardelijke uitsluiting van 4 (vier) wedstrijden is opgelegd. Hij acht de strafeis disproportioneel, zeker gezien zijn spijtbetuiging, de door de club voorgenomen alternatieve financiële straf en zijn blanco strafkaart. Indien de tuchtcommissie tot een bewezenverklaring komt, verzoekt hij om een gematigde straf die recht doet aan de omstandigheden.

### **4. Aanvullende reacties**

#### *Aanvullende reactie van de aanklager*

De aanklager stelt dat het losrukken, hoewel niet met hoge intensiteit, als slaan kan worden aangemerkt. Met betrekking tot de strafmaat, stelt de aanklager dat alleen het slaan van een tegenstander of alleen het trappen van een tegenstander al een uitsluiting van 4 (vier) wedstrijd, waarvan 1 (één) voorwaardelijk, kan opleveren. De spijtbetuiging en een mogelijke alternatieve straf worden gewaardeerd, maar vormen voor de aanklager geen aanleiding tot matiging van zijn strafeis.

#### *Aanvullende reactie van de speler*

De speler begrijpt dat de aanklager zijn strafeis handhaaft, maar blijft bij zijn standpunt dat de strafeis, mede gelet op vergelijkbare zaken, te hoog is en onvoldoende rekening houdt met de specifieke omstandigheden van deze zaak.

### **5. Gedeeltelijke bewezenverklaring**

Met betrekking tot het slaan van de tegenspeler, spreekt de tuchtcommissie de speler van dit onderdeel van de tenlastelegging vrij.

De tuchtcommissie acht het trappen van de tegenstander wél bewezen. De bewezenverklaring van dit onderdeel van de tenlastelegging steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- De verklaring van de vierde official, de heer J. Ordelmans, zakelijk weergegeven luidende:

*“(...) Terwijl hij zich los rukt geeft hij deze speler een harde trap tegen zijn onderbenen. De ADO-speler komt hierdoor ten val en wordt twee minuten later gewisseld. De overtreding werd gemaakt terwijl de bal al verder gespeeld is en op grote afstand ver buiten speelbereik was”.*

- De verklaring van de speler op zitting;
- De op zitting getoonde tv-beelden.

## **6. Het oordeel van de tuchtcommissie**

In deze zaak dient de tuchtcommissie te beoordelen of de speler zich schuldig heeft gemaakt aan een gewelddadige handeling jegens een tegenspeler, zoals door de aanklager ten laste is gelegd.

Op grond van de Spelregels is sprake van een gewelddadige handeling indien een speler buitensporige inzet of geweld gebruikt tegen een ander, zonder dat dit gebeurt in een poging de bal te spelen. Ook het opzettelijk slaan in het gezicht of op het hoofd met hand of arm valt hieronder, tenzij de gebruikte kracht verwaarloosbaar is.

### *Het slaan van de tegenstander*

De tuchtcommissie stelt vast dat onvoldoende wettig en overtuigend bewijs voorhanden is om te concluderen dat de speler de tegenstander heeft geslagen. De tuchtcommissie volgt het verweer van de speler dat uit de tv-beelden niet blijkt dat sprake is geweest van een slaande beweging. Daarnaast wordt in de verklaringen in het dossier gesproken over een 'losrukbeweging'. Uit de tv-beelden blijkt dat de speler voorafgaand aan de verweten gedraging door de tegenstander een bodycheck kreeg, werd vastgepakt en zich vervolgens wilde losrukken. De tuchtcommissie oordeelt dat dit handelen niet kan worden aangemerkt als slaan. De tuchtcommissie komt derhalve tot het oordeel dat dit onderdeel van het aan de speler ten laste gelegde niet bewezen kan worden verklaard.

### *Het trappen van de tegenstander*

Ten aanzien van het trappen van de tegenstander oordeelt de tuchtcommissie dat wel sprake is van voldoende wettig en overtuigend bewijs. Dit blijkt uit de bekennde verklaring van de speler, de verklaringen van de arbitrage en de tv-beelden. De tuchtcommissie stelt vast dat de speler, hoewel zijn handelen een reactie was op het gedrag van de tegenstander, de noodzakelijke inspanning ver heeft overschreden en de veiligheid van de tegenstander in gevaar heeft gebracht. Dit gedrag kwalificeert als een gewelddadige handeling. De tuchtcommissie acht dit onderdeel van het aan de speler ten laste gelegde wel bewezen.

### *Strafmaatmotivering*

Bij de strafoplegging heeft de tuchtcommissie acht geslagen op alle relevante feiten en omstandigheden waaronder de ten laste gelegde gedraging heeft plaatsgevonden, alsmede op de strafkaart van de speler en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht. De tuchtcommissie neemt er kennis van dat de club van de speler een alternatieve, financiële sanctie heeft voorgenomen. Echter, nu niet is aangetoond dat deze voorgenomen alternatieve straf een substantieel sanctionerend karakter heeft, wordt deze niet betrokken bij de bepaling van de strafmaat.

De tuchtcommissie acht de gewelddadige handeling bewezen, doch ziet aanleiding tot matiging van de straf. Zoals aangegeven, blijkt uit de tv-beelden dat de speler voorafgaand aan de verweten gedraging door de tegenstander een bodycheck kreeg en hardhandig werd vastgepakt. Hoewel de reactie van de speler – ook in tuchtrechtelijke zin – niet toelaatbaar was, vond deze plaats onder provocerende omstandigheden en betrof het een handeling met een relatief beperkte intensiteit. Gelet op deze omstandigheden en de vrijwel blanco strafkaart van de speler, acht de tuchtcommissie een lagere straf passend dan de door de aanklager ter zitting gevorderde straf. Alle omstandigheden overwegende, komt de tuchtcommissie tot de volgende beslissing.

## **7. De beslissing**

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 5. is vermeld. De speler is met betrekking tot de overtreding strafbaar.

De speler wordt met ingang van 25 september 2025 uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off-en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van Almere City FC.

Aldus beslist op 25 september 2025 door de heer mr. M. Nan, voorzitter, de heer mr. N.J. Batelaan en mevrouw mr. R.M. Tamminga, leden, bijgestaan door de heer mr. M. Faouzi, secretaris.